

Darul de nespus al lui Dumnezeu

Dătătorul

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15

2 Corinteni 9.15: Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Mulți dintre noi s-au gândit deseori în ultimele săptămâni la cadouri. Unii dintre noi au simțit bucurie mare să dăruiască. Alții și-au găsit bucuria în a primi cadouri, însă nu atât de mult cât ne-am așteptat noi s-o aibă. „Este mai fericit să dai, decât să primești” este încă adevărat, și îndrăznesc să spun că cei mai fericiți oameni nu sunt aceia care primesc de cele mai multe ori, ci aceia care dau de cele mai multe ori. Aceasta este adevărat în mod deosebit atunci când darurile tale înainte de toate sunt pentru aceia care trăiesc în împrejurări mai puțin confortabile decât tine, și când ai încercat să satisfaci nevoile lor, să înseninezi casele celor săraci, să aduci un surâs de veselie pe fețele copiilor și să îmbărbătezi mamele și tații obosiți și deznădăjduiți. Este o chestiune foarte binecuvântată și minunată să faci cadouri în felul acesta.

Aceasta este unul din produsele secundare ale creștinismului. Aceasta este așa din cauză că Domnul nostru Isus Hristos Însuși ne-a dat această lecție: „Este mai fericit să dai, decât să primești”, așa că noi ne bucurăm să facem cadouri în Numele Lui. Chiar și lumea s-a molipsit de această binecuvântare, și oamenii neîntorși la Dumnezeu au bucurie mare să împartă cu alții. Și dacă ne gândim la cadouri, atunci gândurile noastre se îndreaptă desigur la Darul cel mai mare, pe care Dumnezeu în harul Său minunat L-a revărsat peste lumea păcătoasă. „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!”

Sunt patru lucruri despre care doresc cu plăcere să vorbesc. În primul rând vreau să vă fac cunoscut pe Dătătorul; în al doilea rând să vă prezint caracterul ales al Darului; în al treilea rând să vă familiarizez cu primirea Darului și apoi cu un cuvânt atenționarea cu privire la respingerea Darului.

1. Cine este Dătătorul?

Când Domnul nostru s-a adresat femeii sărmăne de la fântână, El a spus: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel care-ți zice: ‚Dă-Mi să beau!’, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie” (Ioan 4.10). Dumnezeu este Dătătorul. Mi-aș dori să putem înțelege clar aceasta.

O parte mare a oamenilor gândește că Dumnezeu este un comerciant; ei gândesc, că El are ceva de vândut; că El merge din loc în loc și oferă mântuirea Sa oamenilor, dacă ei sunt suficient de bogați, ca s-o cumpere. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, că El este prea bogat ca să vândă mântuirea Sa. Dar chiar dacă El ar oferi-o cu adevărat spre vânzare și ar fixa un preț pentru ea, care ar corespunde întrucâtva cu valoarea ei, atunci nici tu și nici eu nu vom putea vreodată să cumpărăm mântuirea Sa.

Parabola din evanghelia după Matei 13 este în general total fals interpretată. Un negustor a venit și a căutat perle frumoase, „și, când a găsit o perlă de mare valoare, a mers și a vândut

tot ce avea și a cumpărat-o” (Matei 13.46). Aproape fără excepție oamenii interpretează negustorul ca fiind păcătosul sărman și perla ca fiind mântuirea lui Dumnezeu. Însă mântuirea lui Dumnezeu este un dar gratuit, și perla trebuia cumpărată, așa că interpretarea este contrară faptelor. Noi nu avem nimic, cu care am putea cumpăra mântuirea lui Dumnezeu.

Adevăratul înțeles al acestei parabole este desigur acesta: Domnul nostru Isus Hristos a venit din cer ca negustor cu bogății nespus de mari la dispoziție; și aici în lumea aceasta săracă, întunecată a găsit o perlă foarte prețioasă – această grupă imensă de bărbați și de femei, care erau cufundați în păcate și fărădelegi, dar care trebuiau să devină trup și mireasă a Mielului. Și când El a legat dragostea Sa de această perlă, S-a dus și a vândut tot ce avea, și a cumpărat-o. Unde a făcut El acest schimb mare? La crucea de pe Golgota. Acolo pe cruce El a vândut tot ce avea, și a vărsat sângele Său deosebit de prețios, Și-a dat viața, ca să poată cumpăra perla, care va trebui să încununeze pentru toată veșnicia coroana Sa.

Dumnezeu este un Dătător; El nu vinde nimic oamenilor. Ia toate binecuvântările, de care noi ne bucurăm cu bucurie mare. Toate le primim gratuit de la Dumnezeu; noi nu le putem cumpăra. Tu nu poți cumpăra aerul proaspăt, pe care îl inspiri; tu nu poți cumpăra apa din râul care clipește. Da, oamenii o pot umple în sticle și o pot vinde, însă Dumnezeu o dă gratis. Toate binecuvântările, pe care El le revarsă peste oameni, sunt „fără bani și fără plată”, și Darul mare, despre care vorbim aici, este expresia dragostei Lui nemărginite.

Istoria slujitorului

Tatăl soției mele era un slujitor al Evangheliei. Destul de ciudat: cu toate că l-am cunoscut destul de bine în zilele în care l-am împovărat, ca să primesc pe fiica lui, eu am avut numai de trei ori privilegiul să-l aud predicând, însă îmi amintesc foarte bine de aceste ocazii. Niciodată nu am uitat o ilustrare, pe care el a folosit-o, despre o femeie săracă, care avea o fiică foarte bolnavă. Această mamă sărmană își câștiga banii făcând curățenie. Ea a trebuit să câștige existența pentru sine însuși și pentru această fiică. Cu timpul fiica ei a ajuns pe drumul însănătoșirii și cerea permanent să primească struguri, cu toate că era iarnă. Mama săracă nu putea gândi să cumpere struguri, căci erau foarte scumpi, și cu toate acestea copila spunea de fiecare dată, când mama venea acasă: „Ai primit astăzi struguri pentru mine?” Mama a oferit alte lucruri fiicei ei, care îi erau accesibile, dar aceasta nu ajută la nimic. Într-o zi mama a fost la lucru într-o altă parte a orașului, un loc unde ea niciodată nu a fost, și când a trecut pe lângă o grădină minunată, a văzut o seră mare. Când a privit peste zid, a putut vedea struguri cu boabe mari, care atârnavu acolo și se coceau. A încercat să deschidă poarta, și deoarece poarta era descuiată, a intrat.

Când mergea pe cărare, a întâlnit-o grădinarul, care i-a zis: „Ce faceți aici? Nu aveți nimic de căutat aici. Nu știți că grădinile sunt ale împăratului?”

„Ah, Domnul meu”, a zis ea, „fiica mea zace bolnavă acasă, și de mult timp cere struguri; și când am trecut pe alături am văzut strugurii în seră. Am lucrat zi de zi din greu și am numai un șiling, dar voi da totul pentru un ciorchine din acești struguri.”

„Afară, nu aveți ce căuta aici. Mi-aș putea pierde locul de muncă, pentru că v-am lăsat să intrați aici.” Și astfel el a alungat-o afară.

Ea s-a gândit: presupun că a fost rău din partea mea, pentru că am oferit numai un șiling pentru un ciorchine de struguri. Voi încerca să câștig mai mulți bani, și probabil atunci îmi va împlini dorința.

Și astfel ea a lucrat din greu mai departe și a putut economisi un alt șiling și apoi a intrat iarăși pe poartă și a întâlnit din nou pe grădinar. „Nu v-am spus, că nu aveți voie să intrați aici?”

„Dar, vedeți”, a spus ea, „atunci am avut numai un șiling; acum am doi, și doresc mult un ciorchine de struguri pentru sărmana mea fiică bolnavă. Nu ați vrea să-mi vindeți un ciorchine?”

El voia tocmai să-i spună să dispară, când o tânără minunată de frumoasă a venit și a zis: „Ce este, doamnă bună?”

„Ah, îndurată doamnă, dacă puteți face ceva pentru mine, ați face, vă rog? Fiica mea este bolnavă și cere mereu plângând struguri, și eu am văzut strugurii minunați din seră și am vrut să cumpăr, dar el nu a vrut să-mi vândă. Vedeți, am doi șilingi, aș putea avea, vă rog, un ciorchine?”

„Ah”, a spus tânăra doamnă, „veniți cu mine”. Și ea a condus pe femeie în grădina de iarnă minunată și a spus: „Ține-ți poala.” Ea a tăiat un ciorchine, și apoi încă unul și încă unul, până când femeia săracă a strigat: „Niciunul mai mult! Am numai doi șilingi, nu-mi dați mai mulți!”

„Dar eu doresc ca fiica dumneavoastră să aibă tot ce-i trebuie; în acești struguri este viață și sănătate.” Și ea a tăiat și mai mulți.

Femeia a spus în cele din urmă: „Vă sunt foarte recunoscătoare, aici sunt cei doi șilingi.”

„Păstrați-vă banii; tatăl meu nu este negustor, ele este împărat, și el nu vrea banii dumneavoastră. Luați strugurii și spuneți fiicei dumneavoastră că ei sunt trimiși de însăși prințesă și că ei sunt un cadou din sera împărătească.”

„Dar aș fi foarte bucuroasă, dacă aș putea să vă dau cei doi șilingi. Luați-i cu plăcere.”

„O, nu! *Un împărat nu vinde nimic; un împărat are bucurie să dea.*”

Niciodată nu am uitat această ilustrație, căci ea vorbește despre felul cum inima lui Dumnezeu întâmpină pe păcătosul nevoiaș. Aceasta avea apostolul în gând, când a scris: „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!” Dumnezeu nu are nimic de vândut oamenilor pierduți. Și eu repet încă o dată: dacă El ar vinde mântuirea Lui, tu ai fi prea sărac ca s-o cumperi, dar pentru că este un cadou, o poți avea gratis și o poți avea acum.

Titlul original: „I. The Giver“ aus „God’s unspeakable Gift“, 1908

în *God’s unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra

2. Caracterul ales al darului

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15

2 Corinteni 9.15: Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Nu știu dacă ai remarcat vreodată că tu găsești în Noul Testament de patru ori acest adjectiv „de nespus”. Aici citim: „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru *darul Său de nespus!*” În capitolul al doisprezecelea al acestei epistole apostolul ne spune cum el a fost luat în paradis, în cerul al treilea, și el spune că el „a auzit *lucruri de nespus*, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească” (2 Corinteni 12.4). Și în epistola lui Petru citim despre „bucurie *de nespus*, și glorioasă” (1 Petru 1.8). [În afară de aceasta Pavel vorbește în Romani 8.26 despre faptul că Duhul Sfânt mijlocește pentru noi „cu suspine *de nespus*”, atunci când ne rugăm]. În traducerea noastră cuvântul este întotdeauna același, însă în greacă este de fiecare dată altul. Acolo fiecare exprimare are un înțeles foarte specific.

Bucurie de nespus

Dacă citim despre „bucurie de nespus, și glorioasă”, în textul de bază cuvântul înseamnă literalmente „de nespus”, bucurie de neexprimat. Dacă ești foarte, foarte fericit, poți tu atunci găsi cuvinte să exprimi cum îți merge exact? Să luăm de exemplu o mireasă tânără; ea a ieșit tocmai de pe culoarul central de la altarul de căsătorie, și fața ei radiază de bucurie. Alături de ea merge mirele ei mândru. Eu nu întreb mireasa, ci întreb pe mire: „Cum te simți acum?”

El mă privește și spune: „Formidabil!”

„Ce vrei să spui prin aceasta? Mie nu-mi spune absolut nimic.”

„Da”, spune el, „mă simt *măreț*.”

„Măreț? Vrei să spui că tu gândești, că tu ești o personalitate minunată?”

„O, nu.”

„Dar, ce vrei să spui?”

„Mă simt minunat.”

„Încă nu te înțeleg.”

El folosește diferite cuvinte – unele sunt din limbajul oficial și altele din limbajul familiar -, ca să încerce să exprime bucuria lui, pe care o simte când se gândește că ea nu a fugit de el, înainte să spună „da”. Inima lui este plină de bucurie de nespus. Este imposibil să exprimi sentimentele, când ești plin de bucurie. Acesta este cuvântul pe care apostolul îl folosește. Și dacă ai primit darul lui Dumnezeu, ai o bucurie care nu se poate exprima.

Cineva a zis unei femei scoțiene:

„Deci, acum v-ați convertit.”

„Da, m-am convertit.”

„Cum se simte aceasta?”

„Oh, este mai ușor să simți decât să spui.”¹

Ea era veselă, fericită și se bucura și nu știa ce cuvinte ar trebui să folosească, ca să exprime bucuria ei.

3. Cuvinte de nespus

În 2 Corinteni 12, unde apostolul spune că el a fost luat în paradisi și „a auzit lucruri de nespus, pe care nu-i este îngăduit omului să le vorbească”, acest cuvânt înseamnă „care nu se poate spune”. Aceasta înseamnă că după ce Pavel a auzit muzica cerului și limbajul îngerilor și al păcătoșilor răscumparați aflați în glorie, el nu a putut găsi cuvinte în limbajul ebraic și grecesc, pe care el le cunoștea, cu care el să exprime așa cum se cuvine bucuria sfinților care stăteau în jurul tronului lui Dumnezeu și al Mielului.²

Însă cuvântul folosit aici în 2 Corinteni 9.15 este un altul: „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!” Acest cuvânt înseamnă literalmente: „încă neexplicat pe deplin”. „Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său încă neexplicat pe deplin!” Aceasta stimulează foarte mult la meditare; îmi spune, că într-o zi voi înțelege acest dar, chiar dacă acum eu nu sunt capabil să-L înțeleg. Îmi spune, că Dumnezeu are încă în rezervă lucruri minunate, pe care eu le voi găsi când voi merge acasă în cer, dar atâta timp cât sunt aici jos în lume, niciodată ele nu vor putea fi explicate pe deplin.

Când împărăteasa din Seba a venit la Solomon, ca să-l întrebe cu privire la Numele Domnului, Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și în inima ei nu era nimic, pe care el să nu-l explice. Și când ea a văzut gloria lui și pe toți slujitorii lui și bogăția, pe care o posedea, ea a spus: „Adevărat era cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre lucrurile tale și despre înțelepciunea ta, dar n-am crezut acele cuvinte până când am venit și le-am văzut cu ochii mei; și, iată, nici jumătate nu mi s-a spus: tu întreci în înțelepciune și bunăstare faima despre care am auzit” (1 Împărați 10.6,7). Ea ar fi putut zi de zi, lună de lună și an de an să rămână ca să primească întrucâtva înțelegere despre înțelepciunea și gloria lui Solomon. La fel și Darul lui Dumnezeu niciodată nu va fi *explicat pe deplin*, atâta timp cât tu și eu suntem aici pe pământ. Va fi nevoie de întreaga veșnicie, ca să pătrundem în adâncimile ei.

*Cum aș putea înțelege adâncimile dragostei,
Înainte de a străbate marea îngustă?
Cum aș putea ajunge la înălțimile bucuriei,
Înainte de a fi în pace acolo la Tine?*³

¹ În limba scoțiană un joc de cuvinte: „It is better felt than telt.”

² Deoarece în ținuturile în care se vorbește limba engleză cea mai răspândită versiune a Bibliei este Biblia King-James, în Noul Testament sunt numai trei locuri în care se întâlnește cuvântul „de nespus”, aliniatul următor din paranteze a fost adăugat de traducător. [Și pe pământul acesta sunt lucruri, care nu pot fi exprimate prin cuvinte. Pavel scrie în Romani 8.26, că în rugăciunile noastre sunt momente în care nu știm, cum ar trebui să ne rugăm. Nu reușim să îmbrăcăm în cuvinte sentimentele noastre. Însă Duhul lui Dumnezeu vine în ajutorul slăbiciunilor noastre și intervine pentru noi, și anume cu suspine de nespus, aceasta înseamnă în suspine care nu se pot exprima prin cuvinte. Ca să zicem așa, El exprimă înaintea lui Dumnezeu în mod potrivit, ceea ce noi nu putem.]

³ There are depths of love that I cannot know / Till I cross the narrow sea; / There are heights of joy that I may not reach, / Till I rest in peace with Thee.

Însă eu pot afla tot mai mult despre acest Dar, în timp ce sunt pe drum. El este descoperirea uimitoare a lui Dumnezeu despre Hristos pentru păcătos.

Ce este Darul? El niciodată nu a fost explicat pe deplin, dar ce este El? În primul rând Domnul Isus Însuși este Darul lui Dumnezeu: „Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” (Ioan 3.16). „În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu L-a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. În aceasta este dragostea, nu pentru că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci pentru că El ne-a iubit și L-a trimis pe Fiul Său ca ispășire pentru păcatele noastre” (1 Ioan 4.9,10).

Domnul Isus Însuși este Darul lui Dumnezeu, și permiteți-mi să spun cu toată venerația: El niciodată nu a fost explicat în toată frumusețea și gloria Sa. Milioane de predici au fost ținute despre El; sute de mii de cântece au fost compuse, ca să preamărească măreția și scumpătatea Lui, însă până acum nimeni nu a povestit în întregime istoria Lui. „Nimeni nu cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl; nici pe Tatăl nu-L cunoaște cineva, în afară de Fiul și de acela căruia vrea Fiul să i-L descopere” (Matei 11.27). Noi vorbim despre întrupare, despre unitatea Dumnezeu-Om într-o *singură* Persoană, despre acest eveniment minunat care a avut loc în Betleem cu mult timp în urmă; dar cât de puțin înțelegem din aceasta. Este Darul de nespus al lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Darul lui Dumnezeu. Domnul nostru preamărit nu mai este aici pe pământ, însă Duhul Sfânt este. Cine poate înțelege Duhul lui Dumnezeu? Cine poate explica Duhul Sfânt? Eu însumi, unul dintre cei mai slabi și cei mai sărmani dintre toți slujitorii lui Dumnezeu, am ținut sute de predici despre Duhul Sfânt, dar niciodată nu am fost în stare să epuiez adevărul cu privire la El. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este Darul de nespus.

Citim în Romani 6.23: „Plata păcatului este moartea, însă darul de har al lui Dumnezeu este viața eternă în Hristos Isus, Domnul nostru.” Deci viața eternă este darul lui Dumnezeu. Da, „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” [Ioan 3.16], și de aceea ni se spune: „Cine Îl are pe Fiul are viața; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața” (1 Ioan 5.12). Isus, Duhul Sfânt, viața eternă – acestea trei reprezintă darul lui Dumnezeu. Explică tu viața eternă. Eu nu pot. Ea este darul de nespus al lui Dumnezeu, și eu aud pe Salvatorul meu spunând: „Și aceasta este viața eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17.3).

*Darul Tatălui nu poate fi mai mare.
El ne-a dat pe Fiul, ca să ne elibereze.
Odinioară păcătoși și săraci,
Suntem acum deplin curați.⁴*

Titlul original: „II. The Excellency of the Gift“ din „God’s unspeakable Gift“, 1908

⁴ O what a gift the Father gave, / When He bestowed His Son; / To save poor ruined guilty men, / By sin defiled and undone.

în *God's unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra

4. Să primești sau să respingi Darul lui Dumnezeu

Verset călăuzitor: 2 Corinteni 9.15

2 Corinteni 9.15: Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru darul Său de nespus!

Să primești Darul lui Dumnezeu

Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de un astfel de Dar și față de Dătătorul Lui? Ce atitudine putem avea noi, dacă suntem oameni care gândesc clar, decât aceea de a primi Darul și de a mulțumi Aceluia care Îl dă? Ai făcut tu aceasta? Ai primit tu Darul și ai mulțumit Dătătorului? Sau ești destul de prost, să încerci să faci ceea ce a făcut femeia săracă? Oferi tu încă cei doi șilingi sărmani, care au valoarea câștigului omenesc? Spui tu: „Este foarte drăguț din partea Ta să-mi oferi mântuirea, și într-un mod așa de ieftin; dar Tu știi că eu nu sunt total falimentar; eu posed ceva câștig omenesc. Eu sunt cu adevărat o persoană cu foarte mare responsabilitate, și dacă iei bunătatea mea și morala mea și apartenența mea la biserică și alte câteva lucruri, voi fi bucuros să schimb acestea cu Darul Tău”?

Nimic nu mă supără mai mult, ca atunci când invit pe cineva la masa de seară și observ cum el încearcă să-mi smulgă factura. În primul rând în general caut un loc care corespunde posibilităților mele financiare și invit numai pe cineva a cărui societate o doresc cu adevărat. Mă bucur să spun prietenilor mei: „Comandă tot ceea ce îți place”. Și dacă ei spun apoi: „Este foarte amabil din partea ta, dar doresc cu plăcere să plătesc eu”, spun: „Ascultă, nu te-am invitat aici ca să-ți vând o masă! Tu ești oaspetele meu!”

Dumnezeu te invită să vii, ca să iei loc la masa Lui și să primești Darul Lui minunat, și tu Îl jighești, când spui că Îi plătești pentru aceasta. Avem o întâmplare în Biblie, în care un rob al lui Dumnezeu acționează pentru Stăpânul său și devine deosebit de mânios. Petru a coborât în Samaria, ca să vadă o lucrare măreață a lui Dumnezeu, și când și-a pus mâinile peste oameni, Duhul Sfânt a coborât peste ei. Un tânăr sărăcăcios a venit și a oferit bani apostolului și a spus: „Dă-mi putere ca să am darul acesta; îți voi plăti pentru aceasta.” Și Petru s-a întors și a spus: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea obține cu bani. Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te deci de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu putință, căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii” (Faptele apostolilor 8.20-23).

Este o chestiune rea să oferi ceva lui Dumnezeu pentru mântuirea Sa, dacă deja a fost plătit pentru ea prin sângele Fiului Său prețios. Nu-L jighești, revendicându-ți meritele tale, ci vino ca un păcătos sărman, falimentar; mărturisește că nu ai nimic de oferit și ești gata să fi salvat prin har. Primește Darul, care este oferit complet gratis.

Să respingi Darul

Încă un cuvânt referitor la gravitatea situației în care un astfel de Dar este respins. Permite-mi să citez încă o dată versetul, pe care l-am repetat deja: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă” [Ioan 3.16]. Ce ne spune aceasta? Ne spune, că noi avem viață și salvare, dacă primim Darul; dacă refuzăm, ne vom pierde. Dumnezeu niciodată nu S-ar fi exprimat în felul în care a făcut-o în versetul acesta, dacă noi nu ar fi trebuit să înțelegem în felul acesta. Primește-L pe Hristos și trăiește; respinge-L și mergi în pierzare.

Cu câțiva ani în urmă un tânăr fără grijă și nepăsător a intrat într-o sală de misiune. S-a așezat, a privit curios în sală și a văzut că pe perete era scris un moto. L-a citit atent: „Trebuie să fie Hristos sau iadul. Să respingi pe unul înseamnă să alegi pe celălalt.” Nu i-a plăcut aceasta; nu i-a plăcut, că pe afiș stătea cuvântul „iad”. Nici ție nu ți-ar place, dacă în camera ta de zi ar atârna, ca să citească prietenii tăi. Acest tânăr a privit afișul, l-a citit încă o dată și și-a zis: „Aceasta este foarte grav. Gândesc că este ceea ce eu toată viața mea am făcut: am respins pe Hristos, cu toate că niciodată nu m-am gândit să aleg iadul. Dar cred că afișul acesta are dreptate. Prin harul lui Dumnezeu începând de acum va fi Hristos”, și în acea noapte a fost mântuit.

Am ținut adunări în orașele din vest și am fost prezentat unei tinere.

Mi s-a spus: „Ea va cânta în seara aceasta un solo.”

„Ce doriți să cânt?” m-a întrebat ea.

Am spus: „Am aici o cântare”, și i-am dat cartea mea. Am vrut să predic despre veșnicie și i-am arătat cântarea „Veșnicia”.

Veșnicie! Ce sens are timpul?

Momentele zburătoare se îndreaptă repede-ntr-acolo.

O, păcătosule, spune

unde te vei afla atunci de neschimbat?

Vezi tu groaza iadului,

*Lipsită pentru totdeauna de speranță?*⁵

Ea a privit cuvântul și a spus: „Nu-mi place cuvântul acesta!”

„Care cuvânt?”

A pus degetul ei grațios pe cuvântul „iad”, și i-am spus: „Nu vă place cuvântul acesta?”

„Nu, nu este un cuvânt frumos, ca să-l cânt. Niciodată nu cânt astfel de cuvinte.”

„Deci”, am spus eu, „ori cântați aceasta, ori nu cântați nimic pentru mine.”

A plecat, dar după o jumătate de oră a venit cu lacrimi în ochi și a spus: „Gândesc, că voi cânta, dacă mai vreți ca eu să cânt.”

Am întrebat-o: „Credeți cu adevărat în el?”

„Da, gândesc că da. M-am uitat și cuvântul se folosește de mai multe ori în Biblie.”

⁵ Eternity! Time soon will end, / It's fleeting moments pass away; / O sinner, say where wilt thou spend / Eternity's unchanging day? / Shalt thou the hopeless horror see / Of hell for all eternity?

„Da”, am spus eu, „și Dumnezeu vrea ca oamenii să știe că ei vor fi pentru veșnicie ori în cer ori în iad.”

Dacă respingi Darul lui Dumnezeu, pentru tine nu mai este altceva decât judecata. Primește Darul și trăiește. Respinge-L și vei merge în pierzare.

Oamenii nu doresc să audă despre judecata care va veni. Ei ar auzi cu plăcere mai bine lucruri frumoase, vorbiri amabile și elocvente despre dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. Dar pentru că El ne iubește, El ne atenționează așa de serios de consecințele îngrozitoare, dacă respingem Darul Lui de nespus; dar dacă Îl primim, El ne va salva de suferința de nespus, atât în timpul de acum cât și în veșnicie.

*Probabil astăzi este ultima ta respirație,
timpul trece în zbor aici pe pământ.
Dar cine refuză harul în timpul de-acum,
Pe-acela îl așteaptă moartea a doua – suferința veșnică.
Fii conștient, ce înseamnă cu adevărat:
Timpul se sfârșește și apoi urmează veșnicia.*

*Veșnicie! Însă răstignit pe Golgota
Isus a suferit acolo și a murit.
Privește la El, Cel fără păcat, răstignit,
făcut păcat pentru tine și batjocorit.
O, păcătosule, grăbește-te, caută-ți scăparea la El:
Salvat în veșnicie – ce mare câștig!⁶*

Titlul original: „III. Receiving the Gift“ și „IV. Refusing the Gift“ din „God’s unspeakable Gift“, 1908
în *God’s unspeakable Gift. Twelve Select Addresses on Evangelical Themes*, Pickering & Inglis, Londra.

⁶ To-night may be thy latest breath, / Thy little moment here be done. / Eternal woe, the second death – / Awaits the grace-neglecting one; / Thine awful destiny foresee, / Time ends and then – Eternity. / Eternity! But Jesus died, / Yes, Jesus died on Calvary; / Behold Him, thorn-crowned, crucified, / The sinless One made sin for thee. / O sinner haste, for refuge flee, / He saves and for eternity.